

Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 10. desember 2025 i sak 2025/1210

Saken gjelder: Klage over avslag på søknad om tilskudd til produksjon av spillefilm etter kunstnerisk vurdering

Klager: Handmade Films In Norwegian Woods AS

Klagenemndas medlemmer: Bjørnar Borvik, Gunn Enli, Karin Fløistad og Eirik Østerud

Bakgrunn:

- (1) Handmade Films In Norwegian Woods AS (heretter klager) søkte 27. august 2024 Norsk filminstitutt (heretter NFI) om tilskudd til produksjon av spillefilmen «Reharmonisering» etter kunstnerisk vurdering. Av søknaden fremgikk det at opptakene av filmen var gjennomført og at det var produsert et grovklipp av filmen, men at viktige faser av etterarbeidet gjenstod. Klager søkte om tilskudd på 1 000 000 kroner for etterarbeid og ferdigstilling av filmen, herunder finjustering av klipp, fargegradering, lyddesign og musikkproduksjon.
- (2) NFI avslo 10. september 2024 søknaden, med den begrunnelse at produksjonsbeslutning var tatt før innsending av søknaden og at det ble søkt om tilskudd til ferdigstilling av filmen, i strid med retningslinjene for ordningen.
- (3) Klager påklaget vedtaket 23. september 2024. Klager framholdt at det ikke var foretatt en formell produksjonsbeslutning før søknad ble sent inn. Klager bemerket at det ikke var søkt om støtte til arbeidet som allerede var gjennomført, kun til det gjenstående arbeidet.
- (4) NFI opprettholdt avslaget og oversendte saken til Medieklagenemnda for endelig avgjørelse ved innstilling 16. desember 2024. NFI bemerket blant annet at tilskudd som tildeles med grunnlag i forskriften må være forenlig med vilkårene i GBER for å være tildelt som lovlig støtte. NFI mente at fordi klager hadde tatt produksjonsbeslutning og opptakene til filmen var gjort før søknaden ble sendt inn, ville ikke støtte ha en insentiveffekt, slik GBER artikkel 6 forutsetter.
- (5) Medieklagenemnda behandlet klagesaken og vedtok 11. april 2025 å oppheve NFIs vedtak 10. september 2024. Saken ble sendt tilbake til NFI for ny behandling, se nemndas avgjørelse med saksnummer 2024/2009. Nemnda viste til at vilkåret som NFI hadde oppstilt i sine retningslinjer – om at søknaden måtte sendes før produksjonsbeslutning er tatt – ikke framkommer av ordlyden i detaljforskriften § 1-5. Nemnda mente at NFI dermed hadde lagt til grunn en snevrere regel enn det som følger av hjemmelsgrunnlaget i detaljforskriften. Nemnda vurderte også at NFIs praksis heller ikke kunne hjemles i GBER artikkel 6. Nemnda kom derfor til at det forelå en rettsanvendelsesfeil.

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

- (6) NFI behandlet søknaden på ny, og fattet på nytt vedtak om avslag 27. juni 2025. Avslaget var begrunnet i at den aktuelle produksjonsfasen var iverksatt før søknad ble sendt inn, i strid med detaljforskriften § 1-5 andre ledd. NFI viste til at klager på søknadstidspunktet hadde fullført opptakene til filmen og at klippearbeidet var i gang, slik at filmen var i ferd med å bli ferdigstilt.
- (7) Klager påklaget det nye vedtaket 15. juli 2025. Klager fremholdt at NFIs rettsanvendelse var i strid med Medieklagenemndas avgjørelse av 11. april 2025 i sak 2024/2009.
- (8) NFI vurderte klagen, men opprettholdt avslaget. NFI oversendte saken til Medieklagenemnda for endelig avgjørelse ved innstilling 10. september 2025.
- (9) Klager sendte inn merknader til innstillingen 17. september 2025. NFI bekreftet 22. september 2025 at de ikke hadde ytterligere kommentarer i saken. Klager sendte inn siste merknader i saken 24. september 2025.
- (10) Nemndsmøte i saken ble avholdt 10. desember 2025.

NFIs begrunnelse for vedtaket:

- (11) NFI har foretatt en ny vurdering av søknaden med utgangspunkt i detaljforskriftens ordlyd. NFI gir tilskudd til tre ulike prosjektfaser: utvikling, produksjon og lansering. Når det søkes om tilskudd til produksjon, er spørsmålet om søknaden er sendt inn før produksjonsfasen er iverksatt, jf. detaljforskriften § 1-5 andre ledd. NFI har foretatt en helhetlig og skjønnsmessig vurdering av det omsøkte prosjektet, i lys av den informasjonen som er oppgitt i søknaden. Ved vurderingen skal det legges vekt på bestemmelsens formål, som er å bidra til at et prosjekt realiseres, og at kravet om insentiveffekt i statsstøtteregelverket er oppfylt.
- (12) Kravet om insentiveffekt følger av GBER artikkel 6 som forutsetter at det er sendt inn søknad «before work on the project or activity starts». Bestemmelsen må ses i sammenheng med GBER artikkel 54, som regulerer tilskudd til audiovisuelle verk. Det følger av artikkel 54 at det kan gis tilskudd til tre ulike formål; «pre-production», «production», og «distribution». Statsstøtteregelverket forholder seg altså til disse tre prosjektfasene, og det er derfor NFI har lagt opp tilskuddssystemet på samme måte.
- (13) NFI mener at innlevert produsentnotat, plan og reginotat viser at det omsøkte prosjektet er ferdig med opptak og at det eksisterer et grovklipp. NFI anser normalt at hoveddelen av en produksjonsfase er å gjøre opptak til filmen. Klippearbeidet er også en vesentlig del av produksjonsfasen. Det fremgår videre av søknaden at klager ønsker å jobbe videre med filmen, for å løfte filmen kvalitetsmessig. Dette er typisk arbeid som er en del av post-produksjonsfasen, der prosjektet ferdigstilles. Det er etter NFIs vurdering ikke beskrevet en arbeidsprosess som tilsier at arbeidet det ble søkt om tilskudd til må anses å være en del av utviklingen av prosjektet. Tvert imot mener NFI at søknaden viser at utviklingsfasen var avsluttet og at produksjonsfasen var iverksatt før søknaden ble sendt inn. På denne bakgrunn vurderer NFI at den aktuelle prosjektfasen iverksatt, i strid med detaljforskriften § 1-5 andre ledd.
- (14) NFI mener videre at det ikke foreligger saksbehandlingsfeil ved NFIs behandling. NFI har gjort en ny og skjønnsmessig vurdering av søknaden opp mot detaljforskriften § 1-5 annet ledd, slik Medieklagenemndas avgjørelse ga anvisning på. NFI mener heller ikke at det er saksbehandlingsfeil at vedtaket er sendt ut rett før ferieperioden. NFI har vist til

en stor saksmengde og begrenset kapasitet som årsak til saksbehandlingstiden, men fremholder at NFI har fattet vedtaket så raskt det har latt seg gjøre. NFI har også vist til at det etter forvaltningsloven § 32 ikke kreves en omfattende henvendelse fra klager for å kunne gjøre klageretten gjeldende og avbryte klagefristen. Det hadde vært tilstrekkelig å sende en kort melding i søknadsportalen, og utdype klagen etter ferien.

Klager har i det vesentlige anført:

- (15) Klager har gjort gjeldende at det er feil rettsanvendelse når NFI legger til grunn at søknad om tilskudd må være sendt før hele produksjonsprosessen er igangsatt. Klager har vist til at Medieklagenemnda i avgjørelse 11. april 2025 kom til at detaljforskriften § 1-5 ikke krever at søknaden må sendes før produksjonsbeslutning, kun før aktuell prosjektfase starter. Klager mener dermed at NFI overstyrer Medieklagenemndas avgjørelse, og at NFIs vurderinger fortsatt er basert på en feilaktig tolkning av detaljforskriften § 1-5.
- (16) Klager har også gjort gjeldende at det er i strid med forvaltningens prinsipper om forsvarlig og rettmessig saksbehandling at NFIs nye vedtak er basert på samme argumentasjon og rettslige begrunnelse som Medieklagenemnda underkjente som rettsanvendelsesfeil i avgjørelsen av 11. april 2025. Klager har fremholdt at NFI ikke har anledning til å overprøve/overstyre nemndas avgjørelse. At NFI trekker frem at det i søknaden er opplyst om at opptak og grovklipp er gjort, endrer ikke det rettslige utgangspunktet, ettersom disse forhold allerede var kjent og ble vurdert av nemnda i april.
- (17) Klager har videre gjort gjeldende at NFIs vurderinger fortsatt viser ulovlig bruk av statsstøtteregelverket, i strid med Medieklagenemndas avgjørelse. Klager mener at nemnda her vurderte at insentiveffektkravet i GBER artikkel 6 gjelder for fasen det søkes om støtte til, ikke hele prosjektet. Når det gjelder NFIs henvisning til GBER artikkel 54 mener klager at søknaden er korrekt avgrenset innenfor kvalifiserende faser: produksjon og distribusjon. Klager har også vist til at søknad ble levert før postproduksjon og distribusjon ble igangsatt.
- (18) Klager er også kritisk til NFIs saksbehandlingstid, og har fremholdt at saksforløpet har vært urimelig tidkrevende og økonomisk belastende for klager. Klager er videre kritisk til at vedtaket ble sendt ut dagen før ferieperioden, noe klager oppfatter som en taktisk manøver som kompliserer klageprosessen. Klager mener også at NFI har erkjent å ha gitt støtte til prosjekter i tilsvarende fase tidligere, hvilket er i strid med likebehandlingsprinsippet og en saksbehandlingsfeil. Klager er også kritisk til at NFI i klagerunden ikke har vurdert omgjøring av vedtaket i tråd med klagen.
- (19) Klager mener at saken har prinsipiell karakter, ut over klagers enkeltprosjekt. Klager mener at Medieklagenemndas tidligere avgjørelse i saken klargjør at det er adgang etter detaljforskriften § 1-5 til å søke støtte til en avgrenset prosjektfase – for eksempel etterarbeid – også når tidligere faser er gjennomført. Dette er av stor betydning for mindre og eksperimentelle produksjonsselskaper, som ofte arbeider i iterativ form, og der kunstnerisk utvikling skjer parallelt med innspilling. Når NFI nå nekter å etterleve nemndas vedtak, setter det etter klagers syn hele støtteordningens forutsigbarhet i spill.
- (20) Klager har på denne bakgrunn gjort gjeldende at NFIs nye vedtak er ugyldig, og at nemnda må avvise saken for realitetsbehandling og klargjøre overfor NFI at NFI må omgjøre sitt vedtak og sende søknaden til kunstnerisk vurdering.

Medieklagenemndas vurdering:

- (21) Saken gjelder klage 15. juli 2025 fra Handmade Films In Norwegian Woods AS over NFIs vedtak 27. juni 2025 om avslag på søknad om tilskudd til produksjon av spillefilmen «Reharmonisering» etter kunstnerisk vurdering. Klagen er framsatt rettidig, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd.
- (22) Det rettslige grunnlaget i saken er forskrift 31. oktober 2016 nr. 1264 om tilskudd til audiovisuell produksjon (detaljforskriften). Detaljforskriften er hjemlet i forskrift 7. oktober 2016 nr. 1196 om tilskudd til produksjon og formidling av audiovisuelle verk (hovedforskriften).
- (23) Tilskudd til produksjon av spillefilm etter kunstnerisk vurdering reguleres av detaljforskriften § 3-6. Bestemmelsen lyder:
- «Tilskudd etter denne bestemmelsen skal stimulere til utvikling og produksjon av audiovisuelle verk som vurderes å ha høy kunstnerisk og produksjonsmessig kvalitet, og som bidrar til et bredt og variert tilbud av audiovisuelle verk innen ulike sjangre og til ulike målgrupper.
- Tilskudd etter denne bestemmelsen kan gis til audiovisuelle verk i alle formater.»
- (24) Formålet med tilskudd til produksjon framgår videre av hovedforskriften § 3. Bestemmelsen lyder:
- «Tilskudd til produksjon skal bidra til et bredt og variert tilbud av audiovisuelle verk med høy kulturell verdi og kunstnerisk kvalitet. Tilskuddene skal også bidra til at det produseres audiovisuelle verk med potensial til å nå et stort publikum i Norge og i utlandet, bidra til økt profesjonalisering av bransjen og bidra til en likestilt audiovisuell bransje med sunn økonomi.»
- (25) I detaljforskriften § 1-5 oppstilles det krav til søknaden. Her framgår det i bestemmelsens andre ledd at «[s]øker må levere fullstendig søknad før prosjektet eller den aktuelle prosjektfasen iverksettes».
- (26) Bestemmelsen åpner for at det kan søkes om tilskudd til en avgrenset del/fase av prosjektet. Søknad må da leveres «før [...] den aktuelle prosjektfasen iverksettes». Dette slo også Medieklagenemnda fast i sak 2024/2009 avsnitt 27.
- (27) Klager anfører blant annet at de har søkt om tilskudd til postproduksjon, og at dette er en avgrenset prosjektfase, som ennå ikke var påbegynt da søknaden ble sendt. Klager mener på denne bakgrunn at søknad er sendt inn i tråd med detaljforskriften § 1-5.
- (28) NFI har derimot lagt til grunn at det kun gis tilskudd til tre ulike faser. Disse fasene er utvikling, produksjon og lansering. NFI vurderer det slik at klager sendte søknaden om tilskudd til produksjon etter at produksjonsfasen for det omsøkte prosjektet var igangsatt/påbegynt, i strid med detaljforskriften § 1-5 andre ledd. NFI har begrunnet dette med at prosjektet er ferdig med opptak og at det i tillegg eksisterer et grovklipp. Hoveddelen av produksjonsfasen er, ifølge NFI, å gjøre opptak til filmen. Klippearbeidet er også en vesentlig del av produksjonsfasen. NFI vurderer at arbeidet som gjenstår typisk er en del av post-produksjonen, som normalt tilhører fasen hvor prosjektet ferdigstilles.

- (29) Det er Medieklagenemndas syn at ordlyden «den aktuelle prosjektfasen» indikerer at det er fastsatt noen på forhånd definerte og avgrensede faser. Detaljforskriften § 1-5 henviser til «den aktuelle prosjektfasen», men uten at bestemmelsen gir noen videre veiledning til hvordan inndelingen av prosjektfasene skal være. Klager har imidlertid søkt om tilskudd til produksjon etter kunstnerisk vurdering, jf. detaljforskriften § 3-6. Denne bestemmelsen er nedfelt i detaljforskriftens kapittel 3, som etter sin tittel regulerer «Tilskudd til utvikling, produksjon og lansering av audiovisuelle verk». Det framgår videre av detaljforskriften § 3-1 første ledd at virkeområdet for kapittel 3 er «tilskudd til utvikling, produksjon og lansering av audiovisuelle verk». Nemnda forstår detaljforskriften kapittel 3 slik at det her opereres med tre prosjektfaser, nemlig utvikling, produksjon og lansering. Dette er også i samsvar med hovedforskriftens system, som forutsetter at det kan gis tilskudd til utvikling, produksjon og lansering, jf. hovedforskriften §§ 2-4.
- (30) Medieklagenemnda kan heller ikke se at de aktuelle prosjektfasene er nærmere spesifisert i høringsnotatene fra 2016 og 2020, som ligger til grunn for forskriftene. I høringsnotatet fra 2016 framgår det kun følgende om bakgrunnen for § 1-5 andre ledd:
- «Det kreves videre at søknad må leveres før prosjektet eller prosjektfasen iverksettes. Dette er for å sikre at tilskuddsordningene direkte bidrar til at et prosjekt realiseres. Tilskuddsordningene skal med andre ord ikke kun redusere utgiftene til et prosjekt eller en prosjektfase som allerede har funnet sted. I tillegg sikrer kravet at forskriften oppfyller statsstøtteregelverkets krav om at tilskuddsordningene skal ha en insentiveffekt.»
- (31) I Meld. St. 30 (2014-2015) «En fremtidsrettet filmpolitikk», som ligger til grunn for tilskuddsordningene, har departementet i punkt 5.6.3 på side 54 imidlertid uttalt følgende:
- «Departementet foreslår at tilskudd til audiovisuelle produksjoner deles inn etter følgende tre stadier i produksjonsprosessen: tilskudd *før* produksjon, tilskudd *til* produksjon og tilskudd *etter* produksjon. Nedenfor følger en omtale av disse overordnede kategoriene for tilskudd. Departementet vil i tråd med dette foreslå ny forskrift i en ordinær høring.»
- (32) Medieklagenemnda forstår det dermed slik at det har vært departementets forutsetning at tilskudd til audiovisuelle produksjon deles inn i tre stadier eller faser. Videre innebærer forskriftenes oppbygning og systematikk, som nærmere redegjort for over, at disse fasene er utviklingsfasen (før), produksjonsfasen (under) og lanseringsfasen (etter).
- (33) Klager synes å argumentere for at produksjonsfasen kan deles inn i ytterligere faser, og at postproduksjon – herunder etterarbeid som finjustering av klipp, fargegradering, lyddesign og musikkproduksjon – må anses som egen avgrenset prosjektfase etter § 1-5. Nemnda finner ikke at en slik forståelse er forenelig med departementets forutsetninger eller forskriftens system, slik dette er beskrevet over.
- (34) Det er på denne bakgrunn nemndas syn at uttrykket «den aktuelle prosjektfasen» i detaljforskriften § 1-5 andre ledd må forstås som en henvisning til utviklingsfasen, produksjonsfasen eller lanseringsfasen. Dette er i tråd med NFIs vurderinger i saken.
- (35) NFI har i sin vurdering av saken også vist til at tilskuddssystemet er innrettet etter statsstøtteregelverket, og at inndelingen i tre prosjektfaser er i tråd med General Block

Exemption Regulation (GBER) artikkel 54. I GBER artikkel 54 om «Aid schemes for audiovisual works» punkt 3 står det følgende:

«Aid may take the form of:

(a) aid to the production of audiovisual works;

(b) pre-production aid; and

(c) distribution aid.»

- (36) Medieklagenemnda påpeker at GBER er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XV, og er gjennomført i norsk rett ved forskrift 2. januar 2023 nr. 2 om unntak fra notifikasjonsplikt for offentlig støtte. Nemnda legger til grunn at detaljforskriften er utformet i samsvar med vilkårene i GBER og at den forenklede framgangsmåten for melding av denne støtten til ESA er gjennomført. Dette ble også lagt til grunn av nemnda i sak 2024/2009 avsnitt 32. GBER artikkel 54 punkt 3 legger opp til inndeling i «pre-production», «production» og «distribution» som hovedkategorier for støtte til audiovisuelle verk. Departementet har i den ovennevnte Meld. St. 30 (2014–2015) lagt til grunn en noe tilsvarende inndeling av de ulike stadiene i produksjonsprosessen. Nemnda forholder seg til dette.
- (37) I foreliggende sak har klager søkt om tilskudd til *produksjon* av spillefilm etter kunstnerisk vurdering. Dette tilsier at søknaden må anses å gjelde produksjonsfasen, selv om klager har opplyst i søknaden at det kun søkes om tilskudd til en avgrenset del av produksjonen, nemlig postproduksjon. Nemnda viser til at klager allerede har gjort opptakene og satt sammen en første versjon (grovklipp) av filmen. Nemnda vurderer dermed at klager har sendt inn søknad om tilskudd *etter* at produksjonsfasen ble iverksatt, jf. detaljforskriften § 1-5 andre ledd. Nemnda finner ikke grunn til å fravike NFIs vurdering av hvor langt klagers prosjekt har kommet. På denne bakgrunn har Medieklagenemnda kommet til at NFIs rettsanvendelse i vedtaket er i tråd med detaljforskriften § 1-5 andre ledd.
- (38) Medieklagenemnda vil også understreke at NFIs rettsanvendelse ikke er i strid med nemndas avgjørelse av 11. april 2025, slik klager har lagt til grunn. I den nevnte avgjørelsen vurderte nemnda at NFI ikke hadde grunnlag i detaljforskriften § 1-5 til å oppstille et absolutt krav om at søknader må være sendt før produksjonsbeslutning er tatt, se sak 2024/2009 premiss 30. Kravet fremgikk av NFIs retningslinjer, men etter nemndas syn var ikke retningslinjene forenelig med detaljforskriften § 1-5 andre ledd. Nemnda var av den oppfatning at denne bestemmelsen gir anvisning på at det skal gjøres en konkret vurdering i den enkelte sak. På denne bakgrunn kom nemnda til at NFIs vedtak var basert på en rettsanvendelsesfeil.
- (39) Det er dermed heller ikke riktig forståelse at Medieklagenemnda, i sak 2024/2009, la til grunn at det etter detaljforskriften § 1-5 er adgang til å gi støtte til en avgrenset prosjektfase som etterarbeid, slik klager har tatt til orde for i sin klage. Nemnda la riktig nok til grunn at detaljforskriften § 1-5 andre ledd etter sin ordlyd åpner for at det kan søkes om tilskudd til en avgrenset del/fase av prosjektet, men nemnda tok ikke endelig stilling til om klagers søknad var levert «før [...] den aktuelle prosjektfasen iverksettes». Nemnda opphevet NFIs vedtak som følge av nevnte rettsanvendelsesfeil, og saken ble sendt tilbake til NFI for ny behandling. Selv om det ikke uttrykkelig ble sagt fra nemndas side, var det en forutsetning ved tilbakesendelsen av saken at NFI måtte foreta en ny

vurdering av klagers søknad i tråd med detaljforskriften § 1-5. Nemnda mener at NFI nå har foretatt en vurdering i tråd med detaljforskriften § 1-5.

- (40) I klagen argumenteres det for at søknaden er korrekt avgrenset innenfor kvalifiserende faser, herunder distribusjon, og at det er søkt om tilskudd før distribusjon ble igangsatt. Til dette vil Medieklagenemnda bemerke at tilskudd til distribusjon er en egen tilskuddsordning, under lanseringsfasen av prosjektet, som må søkes gjennom eget søknadsskjema hos NFI. Søknaden som klager sendte inn 27. august 2024 – og som denne klagesaken gjelder – var en søknad om tilskudd til produksjon. At det er søkt om tilskudd før distribusjon er igangsatt, er dermed uten betydning for vurderingen i foreliggende sak.
- (41) Klager har videre anført at NFI i behandlingen av saken har brutt flere sentrale prinsipper for offentlig saksbehandling, herunder blant annet likebehandlingsprinsippet. NFI har opplyst at det tidligere er sluppet igjennom prosjekter til konsulent selv om produksjonsbeslutning var tatt, men at dette skyldes en feil. NFI har videre fremholdt at feil i enkeltsaker ikke kan binde NFI til å fortsette å behandle alle senere saker i strid med regelverket. NFI har også fremhevet at regelverket er håndhevet på samme måte for alle søkere i denne søknadsrunden, og vil bli det i søknadsrundene fremover. Nemnda er enig med NFI i at en tidligere uriktig praksis ikke kan binde senere praksis. NFI har i denne søknadsrunden likebehandlet søkerne, og nemnda kan dermed ikke se at det foreligger usaklig forskjellsbehandling mellom søkerne. Nemnda understreker imidlertid at NFIs praktisering av detaljforskriften § 1-5 må være konsekvent.
- (42) Klager mener også at NFI har brukt uforholdsmessig lang tid på saken, og at tidspunktet vedtaket ble sendt til klager vanskeliggjorde overholdelse av klagefristen.
- (43) I forvaltningsloven § 11 a første ledd står det at forvaltningsorganet skal avgjøre saken «uten ugrunnet opphold». Klager søkte om tilskudd til produksjon av spillefilmen 27. august 2024. Medieklagenemnda bemerker at saksbehandlingstiden totalt sett kan framstå som lang. Søknaden er imidlertid behandlet to ganger av NFI og nemnda. Dette vil naturligvis forlenge saksbehandlingstiden. NFI behandlet klagers søknad og fattet nytt vedtak i saken i underkant av tre måneder etter nemndas vedtak 11. april 2025. NFI har vist til en stor saksmengde og begrenset kapasitet som årsak til saksbehandlingstiden. Nemnda vurderer at saken har blitt behandlet «uten ugrunnet opphold» av NFI, jf. forvaltningsloven § 11 a første ledd. Nemnda kan heller ikke se at det forhold at NFI har oversendt vedtaket rett før ferieperioden er en saksbehandlingsfeil som kan medføre at vedtaket er ugyldig. Utgangspunktet er at klagefristen også løper i ferier. Som NFI har bemerket, stilles det ikke strenge formkrav til en fristavbrytende klage, jf. forvaltningsloven § 32. Det er tilstrekkelig at det i klagen nevnes det vedtak som det klages over og den endring som ønskes. Videre bør nevnes de grunner klagen støtter seg til, men dette er ikke et krav, og slike grunner kan også ettersendes. Det bemerkes også at forvaltningsorganet, for eksempel etter forespørsel fra klager, kan forlenge klagefristen i «særlige tilfelle», jf. forvaltningsloven § 29.
- (44) På denne bakgrunn har Medieklagenemnda kommet til at NFIs rettsanvendelse i saken er i tråd med detaljforskriften. Nemnda vurderer også at NFIs saksbehandling er forsvarlig. Klagen kan dermed ikke tas til følge, og vedtaket opprettholdes.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Vedtaket kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur